

Науково-технічна бібліотека ВНТУ зорганізувала зустріч поціновувачів поетичного слова Михайла Стрельбицького, кандидата філологічних наук, доцента, котрий кілька десятиків років навчав майбутніх інженерів вслухатися в Слово і ставати Його співторцем.

Нинішнього червня поет Михайло Стрельбицький відзначав би ювілей — 70-ліття. Тут, з нами. Але уже рік він належить Вічності.

Дмитро Штофель, випускник ВНТУ, а нині кандидат технічних наук, доцент кафедри біомедичної інженерії і водночас член Національної спілки письменників України, каже, що своєю літературною творчістю багато в чому зобов'язаний саме своєму викладачеві, своєму Вчителеві:

«Михайла Петровича цікавили усі творчі люди. Люди, котрі цікавляться культурою,

небуденністю і люблять думати. Цікаво, що до своєї поезії він почасти брав епіграфи зі студентських творів. Він дуже рідко виправляв, намагався підказати, стимулювати. Допомагав початківцям опублікувати чи то добірку віршів, чи навіть збірку. Він стимулював творити».

Щемно і щиро у світлу ностальгію влилася «Пісня райського саду», яку виконала Ольга Крива-Коновалова.

«Рідне село Михайла Петровича і моє рідне село поряд. Постійно бачу ті образи, що надихали його поетичне слово. Через півроку, як провели Михайла Петровича у Вічність, у моєму селі корчують старий колгоспний сад. У його поезії є, як цей сад садили, як він ріс. Нині закінчилась життєва епоха того саду. На його місці тепер колоситься поле. Інша форма життя. Але плодами поетичного саду Михайла Петровича ми можемо користуватися і зараз. Я вдячний долі, що дала можливість спілкуватися з такою людиною, наповнюватись його духовністю», — каже Анатолій Теклюк, кандидат філософських наук, доцент, директор Головного центру виховної роботи ВНТУ.

Персональна експозиція творів Михайла Стрельбицького, яку створила до його 70-ліття науково-технічна бібліотека ВНТУ, чекає відвідувачів весь червень. Можна прийти, почитати твори Михайла Стрельбицького. Подумати. Долучитися до того, що є значущим.